

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקווה

ערב שמיני עצרת ושמחת תורה
(באה"ק: ש"ק פ' בראשית) ה'תשע"ב

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ואחת שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ט שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה

אנטיאן

נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר"י לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולענין ר' יוסף אר"י לייב ב"ר משה באר ז"ל מרת חשא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולענין ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולענין יוסף ב"ר אר"י ע"ה
ו'הקיצו ורננו שוכני עפר' והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

באיזה לילה לימד כ"ק אד"ש את "כי אנו עמך"?

בקשר עם חג שמע"צ ושמח"ת בליובאוויטש שבליובאוויטש, הבאנו בזה צילום נדיר ומיוחד מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע מיומן שכתב הרה"ח ר' רפאל נחמן כהן ע"ה מאירועי חודש תשרי ה'תשי"ז ב"בית חיינו"

(היומן נדפס בזמנו ב"בטאון חב"ד" חוברת י"ג)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

על תיאורו כיצד בא כ"ק אד"ש לבילי שמע"צ ל-770 אחרי חצות הלילה, נעמד על כסא והחל ללמד את הניגון "כי אנו עמך גו", כתב כ"ק אד"ש: זהו בליל ב'.

בסיפור שסיפר כ"ק אד"ש על אדמו"ר הריי"צ כשה' בעיר וינה בטרם נסעו מהעיר באו אנ"ש ללותו ובאו קצת זמן קודם הליכת הרכבת, והי' שם אחד יהודי אשכנזי ושאל מה מהרתם כל כך הלא יש עדיין כמה דקות, ואמר אז כ"ק מו"ח אדמו"ר "בדקה אחת יכולים לעשות תשובה (והוסיף כ"ק אד"ש): בשעתא חדא וברגעא חדא.

בנוגע לסיפור על האדמו"ר מצאנז והמובא בחצע"ג שאין נוהגים להזכיר "ניט פון אונזערע", כתב כ"ק אד"ש: הנהגות אהוץ די נשיאים.

בקטע הבא תיקן הרבי: ומכר הגבאי עליות וכו'.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי
מו"ל כתי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה
נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"
ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג
יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר
נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א
יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

הוא טוען שהתואר משיח זה יותר מדי בשבילו...

משיח הוא הפירוש הפשוט בנשיא; ולא תהי' לי שום תרעומת אם יפרשו שנשיא דורנו הוא משיח צדקנו כפשוטו, כי זוהי אכן המציאות - שנשיא דורנו הי' משיח בדורו והוא משיח בדורנו! ● אומרים ליהודי: עליך לדעת את גודל האחריות והזכות שיש לך, ובמילא, אינך יכול לחשוב לעצמך שאכן יש לך בחי' יחידה, ניצוץ משיח, ואח"כ ללכת לטייל!... מה זאת אומרת ללכת לטייל? הרי צריכים להביא את משיח בפועל למטה מעשרה טפחים!! ● קטעים משיחות ליל שמחת-תורה, לפני הקפות, ה'תשמ"ו - תרגום חפשי, בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"*

א. מובא בספרי גימטריאות, ש"שליח" בצירוף עשר הוא בגימטריא "משיח".
והביאור בזה:

לכל לראש השליח צריך להיות ראוי לשם שליח, עליו להדמות למשלח - כמאמר חז"ל "מה אתם בני ברית אף שלוחכם בני ברית".
אח"כ נדרש שהמשלח ימנה אותו בתור שליח בפועל, ע"י שטר הרשאה או בדיבור וכיו"ב, שבאופן כזה הוא הופך להיות שליח.
כל זה עדיין לפני עבודתו בפועל במילוי שליחותו. לאחר מכן צריך השליח למלאות את שליחותו בפועל, עי"ז שמנצל עשר

(* השיחה הוגהה אח"כ ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א באידיש ונדפסה (בשנינויים) בלקו"ש חכ"ט ע' 358 ואילך. המובא כאן הוא מההנחה - בלתי מוגה.

(1 קידושין מא, ב. וראה לקו"ת ויקרא א, ג.

כחותיו, שזהו ה"קב שלו"?

ב. ובנוגע לדורנו זה: כל אחד שנולד בדור זה - נולד שליח של נשיא דורנו, אשר הוא הנשיא דכל אנשי הדור!

וכאשר השליח מנצל את עשר כחותיו ב"קב שלו" במילוי שליחותו בפועל (כנ"ל), מתגלה הענין ד"משיח" (הגימטריא של "שליח" בצירוף עשר (כחות)), ומתגלה אף הוא בדומה להמשלח ("מה אתם בני ברית כו") עד שנעשה דבר אחד עם המשלח (שלוחו של אדם כמותו) - עם נשיא דורנו, שהוא משיח ("ער איז משיח"), עם כל הפירושים שבמשיח: (א) מלשון משוח, (ב) נבחר, (ג) מנהיג ורועה ישראל. עד שמשיח הוא הפירוש הפשוט בנשיא.

(2) ב"מ לח, א.

ולא תהי' לי שום תרעומת ("איך וועל קיין פאריבל ניט האבן") אם יפרשו שנשיא דורנו הוא משיח צדקנו כפשוטו, כי זוהי אכן המציאות – שנשיא דורנו הי' משיח בדורו והוא משיח בדורנו!

ג. ולא לו ששואלים שאלות וכו' – ישנו לכך הסבר פשוט: ידוע שנשיא הדור הוא משה רבינו שבדור, "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא"³, [ניתירה מזו, כל ת"ח נקרא "משה"⁴, כמאחז"ל "משה שפיר קאמרת"⁵], והיות שמה רבינו "גואל ראשון הוא גואל אחרון"⁶ – משיח צדקנו, במילא יוצא שכל נשיא בדורו (משה שבדור), הוא משיח צדקנו שבדורו (גואל אחרון). וכמבואר בכ"מ⁷ שנשיא הדור – עד לנשיא הדור בדורנו זה – הוא בחי' יחידה הכללית של הדור, שיחידה היא דרגתו של משיח⁸.

ועפ"ז מובן, שכאשר שליח של נשיא דורנו מנצל את עשר כחותיו כדי למלאות את שליחותו בפועל – מתגלה אז הענין ד"משיח". ד. טוען הוא שזה יותר מדי בשבילו, אין ביכולתו לקלוט ולסבול תואר כזה ("משיח")...

אומרים לו: אין זמן להמתין עד שתקלוט את זה, אם הנך רוצה תפרש את המלה "משיח" כפי הפירושים האחרים שבזה: משוח, רועה ישראל, מנהיג וכיו"ב,

אבל העיקר – עליך לדעת שבהיותך יהודי

בדור זה, הנך שליח של נשיא דורנו שהוא הנשיא דכל אנשי הדור, ובמילא עליך לצאת ולקיים עם כל עשר כחותיך את השליחות שהטיל עליך נשיא הדור: להפיץ יהדות ותורה ומצוות בכל מקום ומקום, כולל גם – לילך בשמח"ת לשמח יהודים במקומות אחרים, ושם לדבר אודות כל התרי"ג מצוות והלכות שבתורה, כולל כפשוט – שצריך להאמין בביאת המשיח, כפסק הרמב"ם בסוף הל' מלכים ומלחמות⁹ ומלך המשיח¹⁰, ופוסק שם¹¹ שמש"ח הוא בשר ודם הנמצא בגוף גשמי בעולם הזה הגשמי, ושהאמונה בביאת המשיח אינה פרט אחד בתורה, אלא כל הספרים מלאים בדבר זה!¹²

ועי"ז שהשליח מקיים את שליחותו עם כל עשר כחותיו – מתגלה "משיח", החל מ"משיח" שבו (יחידה שבנשמתו), עד ליחידה הכללית.

ה. יכול יהודי לטעון: איזו שייכות יש לו עם ענין כה נעלה כמשיח, עד כדי כך (שאומרים לו) שבכחו לגלות את משיח עי"ז שימלא שליחותו עם עשר כחותיו?

הנה, אפשר להסביר ענין זה לכאור"א:

כשם שישנו המשה רבינו שבכל דור, נשיא הדור, כך גם נמשך בפרטיות בכאור"א שיש בו את המשה שבקרבו, כפי שאדמו"ר הזקן מבאר בספר התניא¹³ שלכל אחד ואחת מישראל יש בחי' משה שבקרבו, וזה נמצא בו באופן פנימי, עד שפועל בו שירתת ה' תהי' "מילתא זוטרת"¹⁴.

(3) ראה תקו"ז תס"ט (קיב, א). ב"ר פנ"ו, ז. וראה בהנשמן בהערה 7.

(4) תו"א יתרו סח, ג.

(5) שבת קא, ב. וראה חולין צג, א ובפרש"י.

(6) ראה שמו"ד פ"ב, ד. זח"א רנג, א. שער הפסוקים פ' יחיי. תו"א ר"פ משפטים.

(7) ראה ד"ה פדה בשלום (בשע"ת לאדהאמ"צ) פי"ב.

(8) רמ"ז לח"ג רס, ב (נדפס במק"מ קצ, ב). ל"ת

להאריז"ל בראשית עה"פ ויתהלך חנוך.

(9) כ"ה בהכותרת לפרקים י"א וי"ב דהל' מלכים בדפוס ויניצאה רפד. שי.

(10) פי"א.

(11) ה"ד.

(12) שם ה"ב.

(13) פמ"ב. וראה תקו"ז שם. אגה"ק בסוף הביאור

לסי' ז"ד.

(14) ברכות לג, ב (ע"פ עין יעקב). ועד"ז במגילה כה, א.

על-מנת שיפרסמו מענה זה, עד כדי-כך שרש"י פירסם זאת בזמנו בשעה שהיו גזירות הכי גדולות – רחמנא-ליצלן – נגד עם ישראל, ורש"י ידע מהו אינו-יהודי, והראה כיצד אפשר ליישב דעתו של גוי בטענה על-פי תורה,

– רש"י הרי חי בזמנם של מסעות [הצלב] וכו', שאז נעשו ליהודים כל הענינים בדוגמת מה שאירע בדורנו זה בגרמניה, הי'-לא-תהי' (והרי גם מסעות אלו היו בגרמני' ובמדינות הסמוכות לה, צרפת וכו') – ובכל זאת אומר רש"י לילד "בן חמש למקרא": מאחר שיש לך עסק עם גוים, כאשר יאמר לך גוי "לסטים אתם" – כבשתם שטח אדמה מה'קוזק הנגזל' – תענה לו (לא סתם ענינים, אלא) את המענה שנכתב בתורה: "כח⁷ מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים", כפי שרש"י מביא בתחילת פירושו על התורה¹.

[ופירושו הרי נתקבל בכל תפוצות ישראל, ורש"י מקובל כראש הפשטנים, עד כפי שהראב"ע מכנה אותו בשם "פרשנדתא"⁸ – שפירש את דת ישראל. עד שישנו פס"ד ברור בשו"ע⁹ בנוגע לשנים מקרא ואחד תרגום שאפשר לצאת ידי-חובת תרגום בפירוש רש"י, עאכ"כ כפי שהשל"ה אומר¹⁰ על פירוש רש"י שישנם בו "נפלאות", וכפי שנשיא דורנו מסר לנו את האימרה של אדה"ז¹¹ שפירוש רש"י על התורה הוא "יינה של תורה"]

– מביא רש"י בפירושו את המענה שיש לומר לטענת הגוי, ואומר ל"בן חמש למקרא" שזה שייך אליו לא רק בהמצאו בתלמוד תורה, בביתו או בין היהודים ברחוב, אלא מענה זה עליו לדעת כדי לענות לכל אומות-העולם שישאלו אותו.

ומכיון ש"תורת אמת" אומרת לענות מענה זה, הרי דבר ברור הוא שסוף-כל-סוף זה יצליח.

ד. וכמדובר כמה פעמים, כבר נתנו את כל התשובות השונות והמשונות שרק יכולים להיות, מלבד תשובה אחת ויחידה הכתובה בתורה שכבר נדפסה לפני מאות שנים וכמה דורות לפני הדפסתה כבר היתה בכתב, ואותה יודע כל אחד אפי' ילד בן חמש, ואפילו אחד שלא למד בישיבה או ב"כולל" אלא רק הלך לתלמוד תורה – מיד אמרו לו את המענה שעליו לענות (לטענת) הגוי.

ולמרות זאת – זו התשובה היחידה שמתביישים לענות!!

ועד כדי-כך כפול ומכופל חושך הגלות, שבאים המבולבלים וטוענים שהדיבורים על מסירת שטחים מארץ ישראל לגוים הם דרך הצדק והישר, וזו הדרך שתביא לשלום – בה-בשעה שהקב"ה אמר שעל-ידי-זה עושים את הגוי לגזלן, כי רק כאשר היהודים מחזיקים בארץ ישראל מקיים הגוי את רצון הבורא ש"נטלה מהם ונתנה לנו", ואעפ"כ מתעקשים לעשות את הגוי לגזלן, שיחזיק בדבר שאינו שלו!

(קטעים משיחת ל"ג בעומר ה'תשל"ח - בלתי מוגה)

(10) במס' שבועות שלו (קפא, א).

(11) "היום יום" ע' כד.

(7) תהלים קיא, ו.

(8) שה"ג להחיד"א מע' ש' אות לה.

(9) אדה"ז סרפ"ס ס"ב.

למה מתביישים לענות את התשובה האמיתית?

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בתחילת פירושו על התורה¹ (שזו ההתחלה של כל הענינים), מביא רש"י את המדרש² שאומר אשר יגיע זמן שאומות-העולם יטענו שארץ ישראל שייכת להם.

ומן הקל אל הכבד: בתחילה אומרים שחלק פלוני מארץ ישראל שייך להם, ולבסוף אומרים שכל ארץ ישראל שייכת להם.

ואומרים שטענתם אינה נגד היושר, חס-ושלום, אלא אדרבה - בכך מתבטא הצדק והיושר: מכיון שאסור לעשות שום עוולה ואסור לגזול, אם-כן - טוענים הם - "לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים"³ [שהשבעה גוים הם כללות השבעים אומות]!

דהיינו, לטענתם אינם רוצים לקחת משהו או לעשות עוולה, אלא אדרבה - הם אנשים צדיקים, רודפי שלום ורוצים דוקא שלום, והיות ששלום קשור בכך שלא עושים שום עוולה לאדם שני, במילא, טוענים כלפי בני ישראל "לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים".

ב. אומר רש"י לתינוק "בן חמש למקרא"⁴ - אם יטענו טענה כזו, צריך לענות להם: "כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו"³!

- זוהי התשובה של "תורת אמת": אם רוצים להציל את פלוני מענין של היפך קיומו, צריכים לדאוג שלא ילך נגד רצון הבורא ש"ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו" - לבני-ישראל עם קרובו, באופן של "נחלת עולם".

וכאשר יהודים מתחילים לטעון דמכיון שיש לנהוג על-פי צדק ואסור לעשות שום עוולה, איך אפשר לומר שלא ימסרו 'אף שעל' - צריכים לדעת שבטענה זו הולכים נגד "תורת אמת" שנקראת "תורת חיים" - הוראה בחיים⁵, ומורה כיצד יש להתנהג בחיי היום-יום, עאכ"כ בענין הנוגע לרבים.

ואם רוצים להבטיח שלצד שכנגד לא יהיו ענינים מאוד בלתי רצויים - צריכים למנוע מהם ללכת נגד רצון ה', שהוא ברא "את השמים ואת הארץ"¹.

ג. כיצד ניתן להצליח לפעול שהמענה יתקבל אצל הגוי - הרי זה דוקא כשיאמרו לו את האמת ומפני האמת כולם מתבטלים, אבל כשמתחילים לענות לו דברים אחרים - כיון שהם אינם אמת ואין בהם את הענין של "אמת מארץ תצמוח"⁶, הוא אינו מתבטל בפניהם.

ולכן יש לומר להם את המענה שרש"י כבר אמר לפני כמה מאות שנים בשם "רבי יצחק"

(4) אבות פ"ה מכ"ב.

(5) רד"ק לתהלים יט, ת. זח"ב נג, ב. ועוד.

(6) תהלים פה, יב.

(1) בראשית א, א.

(2) ב"ר פ"א, ב.

(3) פרש"י בראשית שם.

וכשם שזה בנוגע למשה רבינו, גואל ראשון, כן הוא גם בנוגע למשיח - גואל ראשון הוא גואל אחרון:

כשם שהנשיא הוא בחי' יחידה הכללית - משיח - של הדור, אשר בדורנו הוא נשיא דורנו, כך יש לכל יהודי בחי' היחידה שבנפש. וכמאמר חז"ל¹⁵ בנוגע לכל נשמה: "חמשה שמות נקראו לה, נפש רוח נשמה חי' יחידה", זאת-אומרת שלכל יהודי יש בחי' יחידה שבנשמתו, ולא רק בנשמה שלו כפי שהיא למעלה, אלא גם כפי שיורדת בגוף, וכמובן בפשטות שבכל בוקר הקב"ה מחזיר לו את נשמתו - "נשמה שנתת בי"¹⁶ - בכל חמשת הדרגות, כולל בחי' היחידה.

וע"פ הנ"ל שיחידה היא בחי' משיח, נמצא שלכל יהודי יש בחי' משיח (יחידה) שבו.

[. . .] וכמבואר בספר מאור עינים¹⁷ (מר' נחום מטשרנוביל, תלמיד הבעש"ט והמגיד), שלכל יהודי יש ניצוץ משיח בנשמתו. ובלשון הקבלה¹⁸ בחי' היחידה שישנה בכל נשמה (כנ"ל), היא הניצוץ קטן, ניצוץ נברא, שהיא דבר אחד - "יחידה לייחדך"¹⁹ - עם הניצוץ בורא.

ו. והנה, תפקידו של כל יהודי הוא לגלות את בחי' היחידה - ניצוץ משיח - שבקרבו, ועי"ז לגלות את בחי' היחידה הכללית, משיח צדקנו.

והרי הדברים קל-וחומר: אם בנוגע לכל עניני העולם ישנו הכלל ש"כל מה שברא

(15) ב"ר פי"ד, ט. דב"ר פ"ב, לז. בכמה מקומות (ודפוסים) הוא בשינוי סדר. אבל כ"ה בע"ח שמ"ב בתחילתו. שער הגלגולים בתחלתו. ובכ"מ.

(16) ברכת אלקי נשמה.

(17) ס"פ פינחס. וראה גם ס"מ תרמ"ג ע' ע.

(18) ראה ע"ח שער דרושי אבי"ע. הובא בלקו"ת ראה כז, א. ועוד.

(19) פיוט דהושענות (יום ג').

הקב"ה בעולמו לא ברא אחד לבטלה²⁰, עאכ"כ שכן הוא בנוגע לבחי' יחידה - ניצוץ משיח - שישנו בכל נשמה יהודית, שאינו לבטלה ח"ו, אלא ישנה בזה תועלת וכוונה.

ובפשטות: כאשר נתנו לך בחי' יחידה, ניצוץ משיח, הרי זה לא כדי שהניצוץ "ישן" אצלך ח"ו, אלא עליך "להבעיר" אותו ("אויפפלאקערן"), עד שע"ז תגלה את בחי' יחידה הכללית, משיח צדקנו.

וזאת תפעל עי"ז שתמלא את שליחותך בכל עשר כחותיך, החל מהעבודה עם עצמך, ובנוסף לזה להפיץ אלוקות בחלקך בעולם, עד בכל העולם - לגלות את בחי' היחידה (ניצוץ משיח) בכל יהודי שאתה פוגש ולגלות את האלוקות שנמצאת בכל נברא ונברא, עד שע"ז תגלה בעולם את בחי' היחידה הכללית - משיח שבדורנו, נשיא דורנו.

עפ"ז מובן הענין מה ש"שליח" בצירוף עשר - כנגד עשר כחות הנפש - הוא "משיח", כי עי"ז שכל יהודי בדורנו (שכאו"א הוא שליח של נשיא דורנו) מנצל את עשר כחותיו וממלא את שליחותו בעולם, הוא מגלה את בחי' היחידה שבו, הניצוץ משיח, ובחי' היחידה של יהודים אחרים, עד שע"ז הוא מגלה את משיח (בחי' יחידה הכללית) בכל העולם כולו.

ז. [. . .] וכשם שניצוץ אש בפשטות אינו "גחלים עוממות" אלא אש חי', וכאשר מסיטים אותו אפי' פעם אחת לקוצים וכיו"ב, ללא דבר המונע בינתיים, הרי טבע הניצוץ הוא שמדליק את כל הקוצים והם נשרפים לגמרי,

עד"ז בנמשל בפשטות: בכוחו של הניצוץ משיח שבכאו"א (בחי' יחידה שבנשמתו) להדליק את הקוצים של הגלות - ובלשון הכתוב²¹ "כי תצא אש ומצאה קוצים גו",

(20) שבת עז, ב.

(21) ל' הכתוב - משפטים כב, ה.

וכמבואר בזהר²²: "כיון דאתגלו ישראל ומתחרב מקדשא" אזי הקב"ה "נטיל כוכין ודרדין (קוצים), ושוי תחתי", והקוצים מעיקים לשכינה, שכינתא בגלותא²³, ועי"ז שינו ה"כי תצא אש", מדליקים את הקוצים עם ניצוץ אש, הניצוץ קטן של משיח (בחי' יחידה), וכל יהודי עושה זאת במקום שליחותו, בכל מקום ומקום בעולם – הרי זה מדליק את כתלי הגלות עד ששורפם לגמרי, ואזי בדרך ממילא מתגלה משיח (בחי' יחידה הכללית) שעוד קודם לכן "הנה" ²⁴ זה עומד אחר כתלינו משיח מן החלונות מציץ מן החרכים²⁵!

ח. תיכף יאמרו שמדברים כאן (רק) עניני קבלה וזהר וכו'!...

– יש לדעת, שמדברים ענינים פשוטים הנוגעים לעבודה הפשוטה של כל יהודי אפילו בימות החול:

כל יהודי צריך למלאות את שליחותו במקומו הוא ובמדינתו וכו', ושם להיות "נרות להאיר" עי"ז שיגלה את הניצוץ הקטן (יחידה) שלו, ולנצל אותו בכדי לברר ולגלות את ניצוצות הקדושה שנמצאים שם, ועד שעי"ז מדליק ושורף את כתלי הגלות ומגלה את משיח שעומד "אחר כתלנו", כנ"ל.

ומזה מובנת האחריות שישנה לכל יהודי מפאת בחי' היחידה שבו, ניצוץ משיח, והשליחות שיש לו לגלות זאת בעולם – לצאת לעולם ושם לגלות אצל יהודים את

בחי' היחידה שלהם ואת אמונתם בביאת המשיח, ועי"ז לגלות את משיח בפועל.

ט. אע"פ שלא ברצוננו נצא מהגלות (כפתגם הידוע²⁶) – אבל אין זה פוטר מהחיוב וההכרח לצעוק, ולפעול שגם אחרים יצעקו, שרוצים כבר את משיח – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ובשבת וביו"ט ארבע פעמים ביום – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים"!

ומובן שכאשר יהודי אומר זאת בתפלה, ובפרט עוד בתפלת העמידה שבה עומד כעבדא קמי מרי²⁷ – בודאי מתכוון לכך באמת, ובודאי אינו רוצה לדחות זאת לזמן מאוחר יותר, שהרי אם הוא לא טיפש אינו רוצה לדחות ("אפלייגן") דבר טוב אפילו לא לחצי שעה, אפילו לא לרגע אחד!

ועי"ז גופא, שמאמינים וצועקים באמת שרוצים את משיח – זה גופא ימהר ביאתו.

י"ד. והיות שהחדירו ("אריינגעגעבן") ביהודי את בחי' היחידה, ניצוץ משיח, וביחד עם זה נתנו לו את השליחות הנ"ל להשתמש בזה עם עשר כחותיו, הרי בודאי נתנו לו גם את הכחות כדי לקיים ולפעול זאת –

במילא אומרים ליהודי: עליך לדעת את גודל האחריות והזכות שיש לך, שלכן אינך יכול לחשוב לעצמך שאכן יש לך בחי' יחידה, ניצוץ משיח, ואח"כ ללכת לטייל!... – מה זאת אומרת ללכת לטייל? הרי צריכים להביא ("אראַפברענגען") את משיח בפועל למטה מעשרה טפחים!!

לטייל ילכו לעתיד לבוא [.]. אבל עכשיו יש לעשות את העבודה בפועל, כנ"ל בארוכה.

(22) ח"א קנט, ב.
 (23) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. סו, סע"א. עה, סע"א. צ, ב. קצז, ב. ועוד.
 (24) שה"ש ב, ט.
 (25) ראה "קול קורא" לכ"ק אדמו"ר מהורי"צ ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א. אג"ק שלו ח"ה, שסו.
 (26) סה"מ תרפ"ז ע' קצו. סה"מ קונטרסים ח"א קעה, ב. לקו"ד ח"ד תרצא, ב.
 (27) שבת י, א.

משיח לא יפחד מדמוקרטיא

. . [בנוגע למשיח:] הרמב"ם פוסק פסק-דין ברור ואף אחד לא חולק עליו, שהדבר הראשון שצריך להיות הוא: "יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה וכו' ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה";

הדבר הראשון שיראו זה האם הוא מפחד מדמוקרטיא או לא, האם הוא מפחד מגוים או מה"אידישע גוים" או לא; הוא לא ישאל אף אחד האם יכולה להיות "כפי' דתית" או לא, אלא "יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה", באם הוא יראה שיש באיזה מקום פירצה הוא יתקנה ויחזקה.

(תרגום פשטי משיחת ש"פ בראשית (התוועדות ב') ה'תשל"א - בלתי מוגה)

האם יש לברך שהחיינו על ביאת משיח?

[.]. ויש לחקור האם יברכו שהחיינו על ביאת משיח צדקנו – דלכאו', אם מברכים שהחיינו על כל שמחה, בודאי יש לברך שהחיינו על השמחה הכי גדולה דביאת משיח צדקנו.

ובודאי ידונו בכהנ"ל בעת הכינוס-תורה, ועוד ועיקר – שהדיון בכהנ"ל בקשר לביאת משיח צדקנו יהי' באופן שחדורים באמונה ובטחון שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד ממש, ללא שהות זמן כלל, גם לא שהות זמן לחגור אבנטו [ועאכו"כ שהות זמן שאילת אבנט מחבירו] כדי להיות מוכן לקבל פני משיח צדקנו!

(משיחת ש"פ בראשית ה'תנש"א - בלתי מוגה)

הקשר בין סכך הסוכה לביאת אליהו...

. . וכן תהי' לנו – שזוכים לגאולה האמיתית והשלימה ביום הש"ק זה,

– דאף שלא שמענו עדיין הבשורה דביאת משיח מאליהו ("לא אתא אליהו מאתמול"), הרי יתכן ש"לבית דין הגדול (בטבריא) אתא". ויש לומר, שמספיקה העובדה שיכול וראוי לבוא לטבריא ואינו מוכרח לבוא בפועל ממש – ע"ד שמצינו בחג הסוכות (דמיני' אזלינן) שסכך הסוכה צריך להיות מדבר שאינו ראוי לקבל טומאה.

(משיחת ש"פ בראשית ה'תנש"א - בלתי מוגה)

לזכות הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא שיחי
 וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבוקבסקי
 מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחי שגלוב

רוצים את משיח כפשוטו

אדמו"ר המהר"ש נכנס פעם לאביו, הצמח צדק, ושאלו: היכן קיום ה"ק" שנאמר על השנה ההיא (תר"ח)? השיב לו הצמח צדק שהדפיסו (באותה שנה) את הלוקוטי-תורה (שזהו גילוי משיח). ועל-כך אמר כ"ק אדמו"ר מהר"ש: אבל רוצים את משיח **כפשוטו!**

רואים מכאן, איך שהצמח צדק אשר ה' הנשיא [בדורו] דיבר לפי דרגתו הוא (ולכן אמר שנדפס הלקו"ת), וביחד עם זה רצה שתהי' דוקא אתערותא דלתתא מצד וע"פ דרגת המטה (שרוצים את משיח כפשוטו), ושדוקא זה יפעל את הענין.

(תרגום פשטי משיחת ש"פ בראשית ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

הענין ד"רגשו גוים ולאומים יהגו" הוא מסימני הגאולה

[. .] הסדר בעולם הוא באופן של העלם וחושך, ורק אח"כ נעשה גילוי האור, ומזה מובן שאין להתפעל מזה ש"רגשו גוים ולאומים יהגו", כיון שאין זה אלא "דיק" (כסיום הכתוב), "כל ריגושן . . לריק", כיון ש"ישוב בשמים ישחק ה' ילעג למו", ולכן עומדים בנ"י בכל התוקף בכל הקשור לשלימותה של ארץ ישראל (ועאכו"כ בנוגע לירושלים), בידעם ש"כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה . . ונתנה לנו".

וי"ל יתירה מזה – שהענין ד"רגשו גוים ולאומים יהגו" גופא הוא **מסימני הגאולה**, כמ"ש רש"י ש"רבותינו דרשו את הענין על **מלך המשיח**.

(קטע משיחות שבת בראשית אטרו-חג דשמע"צ ושחמ"ת ה'תנש"א - מוגה)

יש להסביר לגוי שכאשר ארץ ישראל נמצאת בידו הוא חייב מיתה!

אחד משבע מצוות בני-נח הוא – גזילה. אשר על-כן, יש להסביר לגוי שכאשר ארץ ישראל נמצאת בידו – זוהי גזילה!

יתירה מזו: גוי העובר על אחת משבע מצוות בני-נח – "חייב מיתה", במילא, אדרבה: כשהוא נשמר מגזילה – רק אז הוא נשאר חי ולא מחוייב מיתה.

ולא כפי שטוענים ה"רודפי שלום", שכשארץ ישראל אינה אצל הגוי – זוהי רעה עבורו, אלא בדיוק להיפך, דווקא כשלא מביאים לו את ארץ ישראל – זוהי טובה עבורו, היות וכך הוא נשאר חי.

(משיחת ש"פ בראשית ה'תש"ל - בלתי מוגה)

נמצאים כבר בהזמן העיקרי של הגאולה

. . נמצאים כבר **בהזמן העיקרי של הגאולה** – תיכף ומיד ממש – שהרי כבר "כלו כל הקיצין", הכל מצוחצח, ונמצאים במצב של "עמדו הכן כולכם" בתכלית השלימות,

(משיחת א' דר"ח מרחשון - בעת ה"יחידות" ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

לראות את הרבי בהקיץ

- תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך" -

א. בהתוועדות דליל שמע"צ תש"ה (בסוכה) סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר¹, שלפני כמאה שנה, בשנת תרכ"ז, סיפר אדמו"ר המהר"ש לילדיו שהיום מלאו מאה שנה בדיוק מאז שאדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהקיץ (בשנת תקכ"ז – לאחר הסתלקותו)

– כפי שה' הסדר, שבני הנשיאים נהגו להצטרף להפרד מהסוכה, וכך גם אז הלכו אדמו"ר המהר"ש וילדיו – הרבי (מוהרש"ב) נ"ע עם אחיו ואחיותיו – ונפרדו מהסוכה בכוס תה ומזונות, ובעת מעשה דיבר על ענין הנ"ל וסיפר את הסיפור דלהלן.

ב. בהקדמה לסיפור, אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר (בתור מאמר המוסגר):

ידוע שכאשר אדמו"ר הזקן הגיע להרב המגיד ממעזריטש, הוא חשב בתחילה לחזור משם, אבל אח"כ החליט להשאר אצל הרב המגיד בתור משרת.

הענין של משרת, שהוא נמצא היכן שהרב נמצא. כ"ק מו"ח אדמו"ר הביא אז שני מקורות מיהושע שבהם רואים שמשרת נמצא בתמידות עם הרב:

(א) מה שנאמר במ"ת² "ויקם משה ויהושע משרתו וגו' ויעל משה אל הר האלקים", ואומר רש"י "לא ידעתי מה טיבו של יהושע כאן", ומסביר שהוא ליוה אותו.

(ב) מה שנאמר על יהושע³ "לא ימיש מתוך האוהל". וע"כ רש"י כבר לא מפרש כלום, כיון שמוכן בפשטות שענינו של משרת הוא להיות היכן שנמצא האדון.

והנה, הטעם לזה שדוקא במתן תורה שואל רש"י "לא ידעתי טיבו של יהושע כאן", כי לרש"י מפריע מדוע **כאן** הלך יהושע עם משה – הרי בסופו של דבר משה רבינו עלה לבדו להר, וע"כ מסביר רש"י שיהושע ליוה אותו.

משא"כ על הפסוק "לא ימיש מתוך האהל" לא התעכב רש"י לשאול מדוע הי' "לא ימיש" [אף שבודאי היו זמנים שבהם התעסק משה בעניניו הפרטיים ולא למד עם יהושע (ללא הבט ע"כ ש"משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע"⁴)], ואעפ"כ יהושע "לא ימיש מתוך האהל"⁵, כיון שענינו של משרת הוא להיות כל הזמן היכן שהאדון נמצא, וכדלקמן.

ע"כ הי' מאמר המוסגר.

ג. הסיפור עצמו:

בחג הסוכות שנת תקכ"ז, כאשר אדמו"ר הזקן הי' משרת אצל הרב המגיד, ישב הרב המגיד בסוכה ונכנס אחריו אדמו"ר הזקן, אמר לו הרב המגיד: תנעל את הדלת כדי שאף אחד לא יכנס, אל תכנס להתפעלות, אלא תקח את-זה בפנימיות ובהתייבות – הרבי מגיע ("דער רבי קומט")!

1) סה"ש תש"ה ע' 52. וראה "התמים" ח"ב ע' מח. (3) תשא לג, יא.

2) משפטים כד, יג.

3) אבות רפ"א. וראה הקדמת הרמב"ם להידי: למדה משה . . ליהושע . . מסר כו'. (4) אבות רפ"א. וראה הקדמת הרמב"ם להידי: למדה משה . . ליהושע . . מסר כו'.

– ואז ראו הם את הבעש"ט בהקיץ, שבע שנים לאחרי הסתלקותו!

ובזה רואים את מעלתו הגדולה של משרת, שדוקא עי"ז זכה אדמו"ר הזקן לראות את הבעש"ט בהקיץ ז' שנים אחרי הסתלקותו.

ד. ולכאורה אינו מובן:

הרי נשיאותו של הרב המגיד נמשכה שלש עשרה שנה עד שנת תקל"ג, ואדמו"ר הזקן ה' אצלו במשך זמן זה פחות משלוש שנים – ל"ב חדשים, וכלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר "לב חדשים", שזהו חלק קטן משנות נשיאותו של הרב המגיד (עאכו"כ לא רוב שנות נשיאותו), ואיך אפשר לומר שאדמו"ר הזקן ה' אצלו משרת ובאופן הנ"ל ד"לא ימיש"?

והביאור בזה:

אף שאדמו"ר הזקן לא ה' אצלו המגיד כל הזמן, אלא נסע לליאזנא, אעפ"כ הרי הוא נסע לשם כדי למלא את שליחותו של המגיד – להפיץ שם חסידות, וכיון שנסע בשליחותו למלא את רצונו, אזי המגיד ה' איתו כל הזמן.

ה. כאמור כמה פעמים, כל הענינים משתקפים בנגלה, שהרי "תורה אחת לכולנה", אזי ישנה חקירה בענין "שלוחו של אדם כמותו"⁵ – ג' אופנים שניתן ללמוד זאת⁶:

א) את הפעולה אכן עושה השליח, אלא שיש לו נתינת כח מהמשלח כדי לעשות את הפעולה במקומו.

ב) **שכח העשי'** של השליח, הוא כח העשי' של המשלח.

ג) **שגופו של השליח נה'** בדיוק כמו המשלח, מציאותו היא מציאות המשלח.

כ"ז מדובר ע"כ שהשליח נה' כמו המשלח, אבל בנוגע למשלח עצמו לא מוצאים האם הוא נה' כמו השליח; אמנם, גם בנוגע למשלח יכולים ללמוד בג' אופנים הנ"ל, עד לאופן ה' – שהמשלח הופך להיות מציאותו של השליח.

ו. כן הוא גם ברוחניות הענינים:

כאשר אדמו"ר הזקן נסע למלאות את שליחותו של הרב המגיד, אזי מציאותו של המשלח (הה"מ) הפכה להיות מציאותו של השליח (אדה"ז), ומזה מובן שהיכן שה' הרב המגיד שם ה' גם אדמו"ר הזקן.

כך גם עכשיו, כאשר ממלאים את שליחותו של הרבי, אזי הרבי נמצא יחד איתו, והרבי הוא זה שפועל את הענין⁷.

ומאחר שאדמו"ר הזקן ה' במצב של משרת, זה פעל שיראה את הבעש"ט לאחרי הסתלקותו, בהקיץ –

שנוסף על המעלה של הבעש"ט מצד עצמו, ישנה מעלה נוספת בזה שהבעש"ט "עבר" כבר את המעלה ד"עפר אתה ואל עפר תשוב"⁸ (לא כאלהו הנביא שעלה בסערה השמימה),

(5) ברכות לד, ב – במשנה. וש"נ.

(6) ראה לקח טוב – להר"י ענגיל – כלל א. ובכ"מ.

וראה גם לקו"ש ח"כ ע' 303 ובהנסמן שם הערה 16.

(7) להעיר משה"ש שם ע' 55 (בתרגום חפשי): נתתי הנר"ג שלי להרבי, במילא לא "אני" יודע.

(8) בראשית ג, יט. וראה סה"ש תורת שלום ע' 46.

וראה גם ס' מגדל עוז ע' קנה (בשם רבינו הזקן).

ואדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהקיץ ולא בחלום, בזמן כזה שמחוייבים בתורה ומצות; וע"ד מעלת משה על שאר הנביאים – שכל הנביאים כדי שיוכלו לקבל את הנבואה הוצרכה להיות אצלם הפשטת הגשמיות, משא"כ משה ה' עומד על עמדו⁹ – עד"ז כאן היתה (אצל אדה"ז) מעלה זו, שהוא ראה את הבעש"ט בהקיץ.

ז. ובנוגע לפועל:

ישנם כאלו שהיו בבחי' משרת אצל הרבי בחיים חיותו בעלמא דין, מי בענין זה ומי בענין אחר, והם רוצים גם עכשיו להיות בבחי' משרת אצל הרבי.

אזי ישנה ההוראה, שכאשר ממלאים את שליחותו של הרבי הופכים להיות בבחי' משרת והרבי נמצא יחד איתו היכן שהוא נמצא, אפילו במדינה רחוקה, כיון שהוא ממלא את שליחותו של הרבי.

ו"לא בשמים היא"¹⁰ ו"לא נפלאת היא"¹¹, אלא "קרוב אליך הדבר מאוד גו' לעשותו"¹² בפועל, אצל כאו"א שייך ענין זה שהרבי נמצא יחד איתו והוא יכול לראות את הרבי ובהקיץ¹³, ועי"ז הוא רואה את כל הרביים¹⁴.

(תרגום חפשי ומעובד משיחת ליל שמחת-תורה, קודם הקפות, ה'תשכ"ז – בלתי מוגה)

9) רמב"ם ה' יסודי התורה פ"ז ה"ו.
 10) נצבים ל, יב.
 11) שם, יא.
 12) שם, יד.
 13) להעיר משיחות קודש תשי"ג (הוצאה חדשה)
 14) 228 (תרגום חפשי): הרבי (מהוריי"צ) סיפר, שפעם אמר הרבי נ"ע "לכו נא ונוכחה" (ישע"א, יח). היו שם אז חסידים של אדמו"ר המהר"ש, והוא פעל שראו אז את אדמו"ר המהר"ש... (חסר קצת בהנחה). באם רוצים רואים גם היום, אלא שהיציאה הרי הוא פיקח וערמומי, "קלוגינקער" בלשוננו של הרבי, והוא מעוור את השכל.
 (14) חסר הסיום.

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת בנם – יבלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

לע"נ הרה"ח הרה"ת ר' יעקב זלמן חיים בהרה"ח ר' אברהם מרדכי לוי יצחק ע"ה סעמיועלס נלב"ע ביום כ"ג כסלו ה'תשמ"ו – ת.נ.צ.ב.ה.
 ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת רחל תחי', ולזכות בניהם ובנותיהם: מרת בת שבע דבורה ובעלה הרה"ת ירוחם פישל גדלי' הכהן שי' בראנשטיין, מרת גיטל מלכה ובעלה הרה"ת אברהם ישראל שי' ביסטריצקי, הרה"ת שמואל מאיר זוג' מרת נחמה שי' סעמיועלס, הרה"ת יוסף יצחק זוג' מרת מרים קיילא שי' סעמיועלס, וכל בני משפחתם שיחיו
 לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש